

معاونت پژوهش و انتشارات جامع انقلاب اسلامی
Vice President For Research

راه‌های جامع پایان نامه نویسی - قسمت، هفتم

Plagiarism یا سرقت ادبی چیست و چه مجازاتی دارد؟ [+مثال]

دسته بندی : مقاله نویسی

سرقت ادبی یا سرقت علمی معادل واژه لاتین Plagiarism است که در فارسی به آن پلیجریزم یا پلاجیاریسم نیز گفته می‌شود. سرقت ادبی زمانی شکل می‌گیرد که یک فرد، ایده، متن و یا طرحی از هر حوزه‌ای شامل کتاب، فیلم، مقالات، نقاشی‌ها، اختراع، عکس، موسیقی، محتوای سایت و... را که حاصل فکر و تلاش فرد دیگری است به نام خود منتشر کند یا بدون ذکر نام صاحب اثر از آن استفاده نماید.

تعریف سرقت ادبی

سرقت ادبی می‌تواند تمام یا بخشی از کار را شامل شود؛ یعنی یک اثر یا تمام و کمال از محتوای تولیدی فرد دیگری برداشته شده یا بخش‌هایی از محتوا، حاصل دسترنج دیگران است. به عبارت دیگر، سارق ادبی به نوعی محتوا را تغییر داده و از آن استفاده کرده است. این کار نیز از مصادیق پلیجریزم محسوب می‌شود. سرقت ادبی خود شامل دو نوع **intentional plagiarism** یعنی پلیجریزم عمدی و **Unintentional plagiarism** به معنای پلیجریزم غیرعمدی است.

در بررسی سرقت ادبی مقالات ISI، حتی استفاده از کارهای قبلی خود نویسنده در مقاله جدیدش نیز مورد قبول نخواهد بود. باید توجه کنید که مجلات معتبر پیش از چاپ مقالات، بررسی سرقت را با نرم‌افزار تشخیص سرقت ادبی انجام می‌دهند. هدف از این مطلب تعریف سرقت ادبی و ذکر انواع آن است. با ما همراه باشید. تاریخچه سرقت ادبی

واژه پلیجریزم در ابتدا توسط فردی استفاده شد که «مارکوس والرئوس مارتیلیوس» نام داشت و شاعری رومی از سده نخست میلادی بود. مارکوس به افرادی که شعرهایش را به نام خود ارائه می‌کرده‌اند، لقب **Plagiarius** یعنی «غارتگر و فریبکار» داده است.

اما امروزه این مفهوم، در حوزه مقاله‌نویسی اهمیت بسیار زیادی دارد به طوری که سایت‌های تشخیص سرقت علمی آنلاین و نرم‌افزارهای تشخیص سرقت ادبی برای استفاده‌هایی مانند تشخیص سرقت ادبی پایان‌نامه در اختیار دانشگاهیان قرار دارند. خروجی پژوهش‌ها هم به‌دقت بررسی می‌شوند تا دچار پلیجریزم نباشند.

در ادوار گذشته به علت کمبودن تعداد نویسندگان و افرادی که نوشته‌ها را داوری می‌کرده‌اند، پیشگیری از کپی‌برداری کار دشواری نبوده است. با این حال، باز هم چنین جرایمی دیده می‌شد. مثلاً نوعی از پلیجریزم در گذشته، سرقت ادبی ایده‌های دوستانی بوده که به سبب اعتماد، افکارشان را در جمعی بازگو می‌کرده‌اند و افراد فریبکاری در آن مجلس ایده‌ها را به نفع خود استفاده می‌نموده‌اند. سرعت رشد دانش و فناوری در حوزه‌های مختلف در عصر حاضر، سیری صعودی با شیبی بسیار زیاد را تجربه کرده است و هزاران دانشجو، استاد و پژوهشگر، روزانه تعداد زیادی ایده و طرح را منتشر می‌کنند.

منابع اطلاعاتی زیاد و موتورهای جستجوگر حرفه‌ای مانند گوگل هم موجب سهولت جابجایی اطلاعات شده‌اند. این روزها، فایل‌های الکترونیکی عمل کپی‌برداری را بسیار ساده کرده‌اند. در چنین وضعیتی پیگیری اصالت اثر به شیوه سنتی غیرممکن است. بنابراین با روش‌های نوینی مانند نرم‌افزارهای تشخیص سرقت علمی، تا حدودی، بررسی اصالت اثر امکان‌پذیر می‌شود. هند در حال حاضر رتبه نخست سرقت علمی مقالات را به خود اختصاص داده و متأسفانه باید بگوییم که ایران هم وضعیت مناسبی در این حوزه ندارد.

انواع سرقت ادبی

پلیجریزم دارای شکل‌های متفاوتی است؛ می‌تواند در حوزه‌های ادبیات، هنر، پژوهش‌های دانشگاهی و رسانه رخ بدهد. هر یک از این موارد نام‌برده به ترتیب سرقت ادبی، هنری، علمی و رسانه‌ای نامیده می‌شود. سرقت علمی از هر نوع آن، مشکلات زیادی برای فعالان آن حوزه به وجود می‌آورد. مشکلاتی که باعث می‌شود خالق اثر، بهره کمتری از کار خویش ببرد و ارزش کار افت کند. بنابراین چندین روش تشخیص سرقت علمی و سرقت ادبی وجود دارد تا خروجی آثار دچار پلیجریزم نباشد. به‌طور کلی، برای بیان انواع سرقت فکری و محتوایی از اصطلاح سرقت ادبی استفاده می‌شود.

سرقت ادبی شامل انواع مختلفی است که می‌توان آن‌ها را بدین صورت نام برد:

- سرقت ادبی منبع‌محور؛
- سرقت ادبی با بازنویسی؛
- سرقت ادبی جهانی؛
- سرقت ادبی مستقیم؛
- سرقت ادبی موزاییکی؛
- سرقت ادبی ایده؛
- سرقت ادبی تصادفی؛
- سایه نویسی.

سرقت ادبی از منابع

زمانی که پژوهشگران در مقاله و محتوای خود به منبعی اشتباه ارجاع می‌دهند، سرقت ادبی منابع رخ می‌دهد. البته ماجرا فقط به همین ختم نمی‌شود. ارجاع متن و مطلب به منبعی که اصلاً وجود ندارد هم از نمونه‌های سرقت ادبی منبع‌محور است.

اگر نویسنده از دو منبع در کارش بهره ببرد اما فقط نام یکی از آنها را قید نماید هم دچار سرقت ادبی منبع خواهد شد. حذف و دستکاری اطلاعات اصلی منابع هم از دیگر مصادیق سرقت ادبی است. برخی از محققان با دستکاری اطلاعات منبع اصلی سعی بر القای مفهوم موردنظرشان دارند. چنین اقداماتی بسیار نامطلوب است و می‌تواند آثار زیان‌باری به همراه داشته باشد. برای مثال، دست‌کاری دستاوردهای حقیقی پژوهش‌های پزشکی خطرات و عواقب ناخوشایندی ایجاد خواهد کرد. برای همین، مقوله بررسی سرقت ادبی بسیار حائز اهمیت است.

سرقت ادبی با بازنویسی

سرقت ادبی با بازنویسی هم بسیار رایج است. در این نوع سرقت، متن و محتوای یک فرد با دست‌کاری جزئی عبارات و واژه‌ها به نام نویسنده‌ای دیگر منتشر می‌شود. حتی اگر واژه‌ها و جمله‌ها تغییر کنند باز هم ایده اصلی موجود در محتوا، فکر و دارایی معنوی شخصی دیگر است.

سرقت ادبی جهانی

زمانی که اقدام به استخدام فردی برای نگارش مقاله و محتوا می‌کنید و آن اثر را با نام خودتان نشر می‌دهید، دچار سرقت ادبی جهانی (global plagiarism) می‌شوید. حتی زمانی که دوستان یا آشنایان تان برایتان این کار را انجام می‌دهند هم سرقت صورت می‌گیرد.

سرقت ادبی مستقیم

سرقت ادبی مستقیم یعنی انتشار اثر فردی دیگر به نام خود، بدون اعمال کوچک‌ترین تغییراتی در آن. در این نوع سرقت ادبی، سارق به‌طور کلی مدعی می‌شود، صاحب اثری است که کاملاً به فرد دیگری تعلق دارد.

سرقت ادبی موزاییکی

این نوع سرقت ادبی حالت پیچیده‌ای دارد و سارق از محتوای دیگران در تلفیق با محتوای خودش بهره می‌برد. به‌طوری که کشف بخش‌های اصیل مقاله از قسمت‌های سرقتی دشوار می‌شود. در واقع، سارق ادبی در این کار، طوری عمل می‌کند که محتوایی متفاوت با محتواهای دیگر ارائه می‌شود اما ایده‌ها و کلمات جدید نیستند.

سرقت ادبی ایده

به‌کارگیری ایده‌های دیگران برای تولید مقاله یا هر اثر دیگری هم از نمونه‌های سرقت ادبی است. استفاده از ایده‌های دیگران می‌تواند با به‌کارگیری بی‌کم و کاست ایده آنها همراه باشد؛ یعنی سرقتی خالص و کامل یا اینکه با بهره‌برداری از ایده‌های دیگران، اثری تازه خلق شده باشد. این با الهام‌گرفتن تفاوت دارد. در الهام‌گرفتن،

فرد با نگاه و انگیزه‌ای که از اثر دیگران به دست می‌آورد، چیزی جدید و متعلق به خود خلق می‌کند. اما در سرقت ایده، بحث الهام‌گرفتن به میان نیست و همه‌چیز کاملاً از روی دست دیگران نوشته می‌شود.

سرقت ادبی تصادفی

امکان وقوع سرقت ادبی تصادفی هم وجود دارد؛ یعنی حالتی که طی آن، فرد نمی‌داند که در حال استفاده از ایده فردی دیگر است. اشتباه و سهل‌انگاری می‌تواند موجبات سرقت تصادفی را فراهم کند. اما ماجرا از این قرار است که هیچ فرقی نمی‌کند، سرقت ادبی چطور در محتوایتان وارد شده، در هر حال از عواقب منفی‌اش بی‌بهره نخواهید بود. پس بهتر است که نهایت دقت را در زمینه بررسی و دوری از سرقت ادبی به کار بگیرید.

سایه‌نویسی

در میان اصطلاحات بالا، احتمالاً سایه‌نویسی (Ghostwrite) کمی گنگ‌تر از باقی موارد است. سایه‌نویسی یعنی زمانی که فردی به سفارش افراد دیگر و برای آنها نویسندگی می‌کند و داستان، کتاب، مقاله، گزارش و محتوایی از این دست برایشان می‌نویسد. درنهایت هم، اثر خلق شده به اسم سفارش‌دهنده ثبت و منتشر می‌شود. برای مثال، می‌توان از نویسندگان متن سخنرانی سیاست‌مداران نام برد. این نویسندگان سایه‌نویسی می‌کنند. در کشورهایی از جمله ایران، این کار در رابطه با پژوهش‌های دانشگاهی نیز انجام می‌شود. البته لازم به ذکر است که در سایه‌نویسی معمولاً رضایت طرفین به میان است.

سرقت ادبی از خود یا Self Plagiarism به چه معناست؟

سرقت ادبی مقوله‌ای بسیار پیچیده به شمار می‌رود. به طوری که حتی گاهی، استفاده از آثار قبلی خودتان هم می‌تواند مصداق سرقت باشد. پس اگر در مقاله‌نویسی علمی یا نگارش هر متن و محتوای دیگری از کارهای گذشته‌تان بهره می‌برید، باید طوری رفتار کنید که انگار قرار است از متن و مقاله فردی دیگر بهره ببرید. پس لازم است که همان حساسیت‌های همیشگی را داشته باشید و با ذکر منبع و استناددهی یا با کمک روش‌هایی مانند بازنویسی و ایجاد تغییرات در بازگوکردن مطلبی که قبلاً عنوان شده است،

از دریافت اتهام سرقت ادبی به خود جلوگیری کنید. اگر حواستان نباشد و دچار سرقت ادبی از خود شوید، عواقبی تهدیدتان خواهد کرد. موسسات علمی و دانشگاهی نسبت به سرقت ادبی از خود بسیار حساس‌اند. در نتیجه، بروز چنین نوعی از سرقت می‌تواند همراه با جریمه‌شدن یا تنزل اعتبارتان باشد. کم‌شدن نمره یا محرومیت‌ها از جمله عواقبی است که دانشجوی به‌خاطر سرقت ادبی از خود تجربه خواهد کرد. در دنیای حرفه‌ای نشر هم نویسندگانی که از خودش سرقت ادبی می‌کند در مقابل نگاه مخاطبان اُفت اعتبار خواهد داشت و در ضمن، ناشر می‌تواند اقداماتی علیه او انجام و شکایت‌هایی صورت بدهد.

سرقت ادبی برای انواع محتوا وجود دارد؟

همان‌طور که پیش‌تر هم گفته شد، سرقت ادبی می‌تواند برای انواع محتوا شامل ویدئو، تصویر و موسیقی هم رخ بدهد. استفاده از هر یک از این موارد بدون اجازه و پرداخت حقوق صاحب واقعی اثر نوعی پلاجیاریسم است. موارد زیر همگی از مصادیق سرقت ادبی در حوزه‌های مختلف محتوا به شمار می‌روند:

- استفاده از تصاویری که کار عکاسی دیگر هستند، بدون قید نام صاحب اثر نوعی سرقت ادبی است؛
- تولید ملودی و موسیقی که قبلاً شخصی دیگر آن را تولید و عرضه کرده هم سرقت ادبی به شمار می‌رود؛
- استفاده از تصاویر ویدئویی گرفته‌شده از سوی فردی دیگر، بدون اجازه او هم پلاجیاریزم است؛
- کشیدن تصویری که طرح آن قبلاً از سوی نقاشی دیگر کشیده شده، سرقت محسوب می‌شود؛
- استفاده از اثری موسیقی در یک فیلم یا ویدئو، مادامی که از صاحب کار مجوزهای لازم گرفته نشود، نوعی سرقت خواهد بود؛
- . . . .

ابعاد منفی سرقت ادبی چیست؟

ابعاد منفی سرقت ادبی بسیار زیاد است. این کار می‌تواند زندگی حرفه‌ای صاحبان آثار مختلف را مخدوش کند. برای مثال، بهره‌برداری مالی از کارهای دیگران، بدون اینکه منفعتی نصیب‌شان شود، آنها را از نقطه‌نظر مادی متضرر می‌کند. اما فارغ از جنبه‌های پولی و مالی کار، سرقت ادبی نوعی تجاوز به حریم و فکر دیگران و تزییع حقوق معنوی آنهاست. این کار می‌تواند از نظر روانی هم برای صاحب اثری که کارش مورد سرقت ادبی قرار گرفته، سخت و تلخ باشد.

پیشگیری از سرقت ادبی

مؤسسات، مجلات و سازمان‌های فعال در حوزه‌های علمی و ادبی برای پیشگیری از سرقت ادبی، اقداماتی انجام می‌دهند و راهکارهایی پیاده‌سازی می‌کنند. این اقدامات تا حدودی مؤثر بوده‌اند اما بصورت کامل، موفق به این کار نشده‌اند. از جمله راه‌کارهای ممانعت از سرقت علمی می‌توان به سایت‌ها و نرم‌افزارهای تشخیص سرقت ادبی اشاره کرد. اینها از سوی مجلات مورد استفاده قرار می‌گیرند.

اگر ابزارهای شناسایی بتوانند سرقت علمی را تشخیص دهند از پذیرش مقالات ممانعت به عمل خواهد آمد. در دانشگاه‌ها، هم کمیته انضباطی مسئول رسیدگی به سرقت علمی دانشجویان و اساتید است.

برای اینکه در نوشته‌هایتان اسیر سرقت ادبی نشوید به توصیه‌های زیر دقت کنید:

- به استناددهی و ذکر منابع دقت کافی داشته باشید.
- از نقل قول‌ها استفاده کنید و در متن مشخص نمایید که قصد سرقت ادبی ندارید.
- در صورت بهره‌بردن از ایده‌های دیگران که به شکل نقل قول مطرح نمی‌شوند از بازنویسی اصولی کمک بگیرید.

در ذکر منابع و استناددهی باید فقط به مواردی اشاره داشته باشید که قیدنکردنشان سوتفاهم به وجود می‌آورد و شائبه سرقت ادبی را پیش می‌کشد. یادتان باشد که ذکر منابع و استناددهی برای مواردی که جهان‌شمول است و عمومی غیرضروری خواهد بود. برای ذکر سایتیشن هم روش‌های مختلفی وجود دارد:

- استفاده از سبک APA؛
- بهره‌مندی از فرمت MLA؛
- استفاده از سبک شیکاگو؛
- و ....

دانشگاه‌ها و ژورنال‌های مختلف از سبک استناددهی مخصوص به خود بهره می‌برند. بنابراین باید در هنگام تولید محتوا برای آنها به خواسته‌شان دقت داشته باشید. استناد دادن به منابع از طریق سبک‌های مختلف و از روش‌های گوناگون مانند ارجاع با فوت‌نت (Footnote)، اندنت (endnote) یا ارجاع‌دهی درون‌متنی این‌تکست‌سایتیشن (in-text citation) صورت می‌گیرد. در ارجاعات درون‌متنی معمولاً فقط به سال انتشار و نام نویسنده اشاره می‌شود. اما فهرست منابع شامل اطلاعاتی جزئی‌تر و کامل‌تر است: مثلاً عنوان کار و وبسایتی که دسترسی به محتوا را ممکن می‌کند.

مجازات سرقت ادبی

در ایران طبق ماده ۲۳ قانون حمایت از حقوق مؤلفان، اگر فردی تمام یا قسمتی از اثر دیگران را که مورد حمایت این قانون است به نام خود یا به نام پدید آورنده (بی‌اجازه) منتشر و عرضه کند به حبس تأدیبی از شش ماه تا ۳ سال محکوم خواهد شد. در برخی از دانشگاه‌ها در صورتی که اساتید و پژوهشگران مرتکب سرقت علمی شوند، فارغ از اینکه اعتبار خویش را از دست خواهند داد، مجازات‌هایی از تعلیق تا اخراج نیز در انتظارشان خواهد بود.

عواقب دیگر سرقت ادبی

در بخش‌های مختلف این مقاله به عواقب مختلف سرقت ادبی اشاره کردیم. به‌طور خلاصه، بار دیگر اشاره‌ای به این عواقب خواهیم داشت:

- تنزل اعتبار و وجهه علمی افراد؛
- جریمه‌شدن دانشجو، رد شدن در یک واحد درسی؛
- مجبور شدن به پرداخت جریمه برای نقض کپی‌رایت؛
- جریمه‌ای مانند تعلیق و برکناری از پُست استادی یا اخراج دانشجویان.

سرقت ادبی در چاپ مقاله

سرقت ادبی، ارزش پژوهش را تنزل می‌دهد. چنین کاری، سابقه‌ای نامطلوب در کارنامه فرد به حساب می‌آید. تکرار چنین اقداماتی از طرف افراد می‌تواند اعتبار یک مرکز یا دانشگاه و حتی اعتبار پژوهشی یک کشور را تخریب و خدشه‌دار نماید.

بنابراین لازم است که در این زمینه آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی‌های لازم صورت بگیرد. در نگارش مقالات، در صورتی که از مقاله فرد دیگری بدون تغییر، کپی برداری کنید یعنی مرتکب سرقت ادبی شده‌اید. در صورتی که از مقاله دیگری به‌عنوان مرجع استفاده کرده باشید نیز در صورت تشابه متن شما با متن مرجع از سوی نرم‌افزارهای مربوطه و سایت‌های تشخیصی، متهم به سرقت ادبی خواهید شد.

شناسایی و بررسی سرقت ادبی

شناسایی سرقت ادبی اصلاً کار ساده‌ای نیست. ابعاد این حرکت بسیار گسترده است و به همین خاطر برای اینکه مشخص شود، در چه بخش‌هایی از یک اثر و از چه نوع سرقتی استفاده شده، دقت و زمان زیادی نیاز است. حتی گاهی، شناسایی سرقت غیرممکن هم می‌شود. اما به‌طور کلی، کلیدها و سرنخ‌هایی برای کشف و شناسایی سرقت ادبی وجود دارد.

برای مثال، در برخی از موارد، زمانی که یک مقاله و محتوا وارد فاز سرقت ادبی می‌شود، لحن و سبک نگارش متن به ناگهان تغییر می‌کند. در اینجاست که باید شک کرد و بررسی‌های لازم برای تشخیص سرقت را انجام داد. علاوه بر بررسی‌هایی که از سوی انسان‌ها صورت می‌گیرد، کمک گرفتن از نرم‌افزارها هم ایده خوبی خواهد بود. بله! نرم‌افزارهایی وجود دارند که به شما کمک می‌کنند، سرقت ادبی در مقالات و متن‌های مختلف را شناسایی کنید.

برای مثال، نرم‌افزار آیتنتیکیت (iThenticate) را در نظر بگیرید. این نرم‌افزار دارای پایگاه داده‌ای بسیار قوی است. در این پایگاه، مقالات علمی معتبری که در ژورنال‌های بین‌المللی به چاپ رسیده‌اند، موجود هستند. زمانی که متن مقاله‌ای به نرم‌افزار سپرده می‌شود، فرایند مقایسه متن با متون دیگری که در پایگاه داده غنی آن وجود دارند هم آغاز می‌گردد. جست‌وجوی شباهت‌ها و مقایسه میان متن و مقالات دیگر هم در سطح پایگاه داده نرم‌افزار انجام می‌شود و هم در سطح اینترنت. یعنی آیتنتیکیت در سطحی وسیع اقدام به مقایسه هر مقاله با مقالات دیگر می‌کند تا شباهت‌ها را شناسایی نماید و متوجه سرقت ادبی شود.

این نرم‌افزار بسیار هوشمند و قوی عمل می‌کند. نرم‌افزارها و ابزارهای تشخیصی دیگری هم وجود دارند. در ادامه به تعدادی از آنها اشاره می‌شود.

ابزارهای تشخیص سرقت ادبی

سرقت ادبی امری ناخوشایند است و مضرات فراوانی دارد. استفاده از ابزارهای تشخیص سرقت ادبی برای نویسندگان ضروری است. برخی سایت‌ها و نرم‌افزارهای بررسی سرقت ادبی به شرح زیر هستند:

- o iThenticate
- o WriteCheck
- o Grammarly
- o Copyleaks
- o Turnitin
- o PlagTracker
- o PlagScan
- o Uni Check
- o Plagiarisma
- o CopyEscape
- o DupliChecker
- o .Plagiarism Check

نحوه رفع سرقت ادبی

در صورتی که از متن یک مقاله یا کتاب به عنوان مرجع استفاده می‌کنید به جهت رفع پلیجریزم بهتر است متن را بخوانید و سپس آن را به زبان خود بنویسید و البته باید به مقاله اصلی ارجاع هم بدهید. معمولاً برای چاپ مقالات و دوری از سرقت علمی به این فرایند، پارافریز مقاله یا بازنویسی می‌گویند. وقتی متن را به زبان خود می‌نویسید کلمات را با مترادف‌هایشان عوض کنید؛ به طوری که معنی جمله خراب نشود. جای اجزای جمله را هم تغییر دهید تا شباهت متن‌تان با متن مرجع، زیاد نباشد و مصداق سرقت ادبی و سرقت علمی اعلام نشود.

نمونه سرقت ادبی

اگر ایده‌های فردی را کپی می‌کنید، باید متن را تغییر بدهید و بازنویسی کنید. ارائه منبع صحیح هم ضرورت دارد.

به عنوان مثال متن زیر را در نظر داشته باشید

The legal system is made up of civil courts, criminal courts and specialty courts such as family law courts and bankruptcy court. Each court has its own jurisdiction, which refers to the cases that the court is allowed to hear. In some instances, a case can only be heard in one type of court. For example, a bankruptcy case must be heard in a bankruptcy court. In other instances, there may be several potential courts with jurisdiction. For example, a federal criminal court and a state criminal court would each have

jurisdiction over a crime that is a federal drug offense but that is also an offense on the state level

در متن زیر کلمات جایگزین شده‌اند و سرقت ادبی صورت گرفته است:

The legal system is comprised of criminal and civil courts and specialty courts like bankruptcy and family law courts. Every one of the courts is vested with its own jurisdiction. Jurisdiction means the types of cases each court is permitted to rule on. Sometimes, only one type of court can hear a particular case. For instance, bankruptcy cases can be ruled on only in bankruptcy court. In other situations, it is possible for more than one court to have jurisdiction. For instance, both a state and federal criminal court could have authority over a criminal case that is illegal under federal and state drug laws

در آخر

سرقت ادبی موضوع بسیار حساسی است. برای حفظ کیفیت محتوا باید نظارت‌های دقیقی روی بخش‌های مختلف آن صورت بگیرد.

مثلا در حیطه مقاله‌نویسی علمی، اگر سخت‌گیری‌های لازم برای رسیدگی به این مقوله وجود نداشته باشد، امکان تقلب و تزییع حقوق پژوهشگران زیاد می‌شود. بدون وجود نظارت و کنترل برای بررسی سرقت ادبی، علم و زمینه‌های آکادمیک هم به خطر می‌افتند و آشفتگی‌های زیادی بر سر راه پیشرفت علم پیش می‌آید. هم نویسندگان و هم مجلات و بسترهای انتشار محتوای علمی باید نگاه دقیقی به سرقت ادبی داشته باشند.

استفاده از نرم‌افزارهایی با پایگاه‌های داده‌ای قوی در این روزها می‌تواند روشی ارزشمند برای نظارت بر محتوای تولیدی نویسندگان و پژوهشگران مختلف باشد. البته در انتخاب این نرم‌افزارها و ابزارهای جدید باید دقت کافی به خرج داد و به سراغ بهترین‌ها رفت. برخی از این برنامه‌ها و سایت‌ها که خدمات نظارت بر سرقت ادبی را صورت می‌دهند، به اندازه کافی پایگاهی دقیق به شمار نمی‌روند. یعنی به اندازه کافی داده برای مقایسه کردن محتوای یک مقاله و مقالات و متون دیگر در دسترس ندارند. همین موضوع می‌تواند موجبات نقص در بررسی و قضاوت را شکل بدهد.

برخی از این سایت‌ها و نرم‌افزارها هم هستند که به رایگان خدمات بررسی سرقت ادبی را ارائه می‌کنند. این موارد بسیار غیرقابل اعتماد هستند و نباید به سراغ‌شان بروید. چرا؟ به دلیل اینکه در پی ثبت و نگهداری داده‌هایی هستند که به آنها وارد می‌کنید. ضمن اینکه پایگاه داده قوی ندارند و نمی‌توانند اطلاعات خوبی در

اختیارتان بگذارند. پس هم به خاطر بی کیفیت بودن آنها و هم به خاطر اینکه امنیت داده‌ها و اطلاعاتتان حفظ نمی‌شود، بهتر است که دورشان را خط بکشید.